

Шалена ніч

Тетяна Булат

Вночі прокинулась від звуків грому,
Присіла на дивані, подивилась.
Вікно відкрила — наче в сні страшному,
Або у фільмі жахів опинилась.

Не те, що чорно - наче хтось накинув
На небо і без того дуже темне,
Чорнючу безпросвітну полотнину,
Ще більше щоб злякати всіх, напевно.

А дощ не йшов — він просто дико лив
І Громовиця голосно гриміла.
Ні на секунду вітер не спочив,
Вода потоками всю ніч шуміла.

Здавалось, ніч продовжиться навічно,
Здавалось, небо просто розірвалось
І все ось-ось закінчиться трагічно...
До ранку ця стихія вгамувалась.

А сонце вийшло і зорю змінило,
Осяяло навкруг своїм промінням,
В теплі роси краплини підсушило
Обійняло своїм благословінням.

Збудив Господь птахів, ті заспівали,
І далі став свої діла творити.
Волога всю планету напувала,
Щоби на ній могла людина жити!